

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **D. L.**
zastoupen S. L., narozeným X
bytem X
doručovací adresa pod adresou žalobce

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
se sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2020, čj. MPSV-2020/96626-918,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2020, čj. MPSV-2020/96626-918, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 13. 5. 2020 zamítl žalovaný odvolání žalobce, podané proti rozhodnutí orgánu I. stupně, a cit. rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 14. 10. 2019, čj. 81278/2019/HKR potvrdil jako správné. Rozhodnutím orgánu I. stupně byl žalobci snížen příspěvek na péči z 12.800 Kč na 4.400 Kč měsíčně od listopadu 2019, a to z důvodu zjištění již pouze existence II. stupně závislosti žalobce na pomoci jiné fyzické osoby při zvládnání základních životních potřeb.

2. Žalovaný vyžádal pro své rozhodnutí ve věci posudek Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK“), tato posudek vypracovala dne 16. 4. 2020, v něm uvedla, že žalobce je osobou starší 18 let, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat základní životní potřeby: b) orientace, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity a j) péče o domácnost. Jedná se tak o 6 základních životních potřeb, kdy vzhledem ke znění ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“) je taková osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost. U tohoto stupně pak činí výše příspěvku na péči v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách částku 4.400 Kč měsíčně.

II. Žalobní argumentace

3. V žalobě se uvádí, že žalobci byla ve třech letech věku diagnostikována porucha autistického spektra, byl dle zákona o sociálních službách považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III – těžká závislost. Napadeným rozhodnutím došlo k přehodnocení posouzení na stupeň II.
4. Žalobce není z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu schopen samostatně zvládat kromě uznaných základních životních potřeb (viz bod 2) základní životní potřebu komunikace. Uvedené obtíže u žalobce dlouhodobě přetrvávají a byly uváděny posudkovými lékaři ve všech předchozích rozhodnutích. Žalobce odkazuje na Zprávu z kontrolního psychologického vyšetření ze dne 15. 6. 2020, vypracovanou ústavem NAUTIS Národní ústav pro autismus, popisující „těžce narušenou komunikaci, těžce narušené vztahy s lidmi, těžce narušené životní aktivity, těžce narušenou participaci ve společnosti“.
5. Na základě uvedených skutečností žalobce dovozuje nedostatečné zjištění stavu věci, vedoucí k vyvození nesprávných závěrů o zvládání základní životní potřeby komunikace, k jejímuž výraznějšímu zlepšení nedošlo. Právě nedostatečné zvládání komunikace žalobcem nesmírně zatěžuje jeho rodiče, kteří mu musí být nablízku i při běžných denních činnostech.
6. Z uvedených důvodů žaloba navrhuje zrušení obou ve věci vydaných rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 13. 8. 2020 plyne, že ve věci žalobce bylo z moci úřední zahájeno řízení o příspěvek na péči za situace, kdy skončila platnost předchozího posouzení stupně závislosti žalobce po dosažení zletilosti.
8. Lékařská posudková služba hodnotila jako nezvládané základní životní potřeby ty, které uvedeny v bodě 2 (viz výše), v odvolacím řízení pak hodnotila zdravotní stav žalobce PK, a to ve složení posudkového lékaře a odborného lékaře specializace psychiatrie. Zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý pro pervazivní vývojovou poruchu – atypický autismus středně funkční, mentální retardaci lehkého stupně, poruchu pozornosti s hyperaktivitou, vývojovou poruchu řeči, poruchu pohybové koordinace, somatoastenii a somatickou stigmatizaci, stav po úpravě Achilových šlach v r. 2012. U žalobce je dobrá mechanická paměť, v řeči je přítomna dyslalie, překotné tempo,

zadrhávání, enologismy. Smyslové postižení na úrovni hluchoty či slepoty nebylo zjištěno.

9. Jako nezvládané základní životní potřeby byla hodnocena potřeba orientace pro sníženou orientaci místem, pro neschopnost porozumět základním životním situacím, činit běžná denní rozhodnutí, zvažování souvislostí a rozhodování, pro ovlivnitelnost či zneužitelnost, oblékání a obouvání pro neschopnost vybrat si vhodné oblečení, rozeznat rub a líc, dále potřeba tělesné hygieny pro dopomoc s celkovou hygienou. Potřeba péče o zdraví byla uznána pro neschopnost užívat samostatně předepsané léky a neschopnost adekvátně reagovat za zdravotní problém, potřeba osobní aktivity pro neschopnost vyřizovat si své záležitosti a omezený sociální kontakt a uznána byla i základní životní potřeba péče o domácnost.
10. K žalobou namítanému nezvládání základní životní potřeby komunikace žalovaný sdělil, že zohlednil vývojové poruchy řeči a hodnotil, že je žalobce schopen ústní domluvy, je dobré na něj mluvit v jednoduchých větech pro snazší pochopení, má zhoršenou artikulaci, výslovnost některých písmen a zadrhává v řeči. Písemnou komunikaci zvládá, byť s pravopisnými chybami, čtení není plynulé. Používá mobilní telefon, volá jen rodičům, je schopen ovládat PC. Rozumí jednoduchým signálům a gestům, což odpovídá závěrům sociálního šetření ze dne 29. 7. 2019.
11. Žalovaný připomněl, že za schopnost zvládat potřebu komunikace se považuje stav, kdy je osoba schopna vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky. Žalovaný má za to, že žalobce tyto aktivity zvládá, byť ne v běžném rozsahu, nicméně v rozsahu přijatelném. Žalobcova řeč je přes dyslalii a zadrhávání srozumitelná, je schopen porozumět mluvenému, přestože komunikuje převážně s rodiči a je lépe s ním mluvit v jednodušších kratších větech. Omezené porozumění situaci, ovlivnitelnost a zneužitelnost jsou zohledněny v potřebě orientace. Žalobce je schopen vytvářet psané zprávy, ovládá telefon a počítač, tedy běžné komunikační prostředky. Záznam ze sociálního šetření ze dne 29. 7. 2019 uvádí, že žalobce je schopen ústní domluvy, je dobré na něj mluvit v kratších a jednodušších větech pro snazší pochopení, zhoršená artikulace. Zadrhává v řeči, špatná výslovnost některých písmen, čtení není plynulé. Pravopisné chyby v písemném projevu, má svůj telefon, ale běžně volá jen rodičům, je schopen ovládat PC, jednoduchým gestům a signálům rozumí. K tomu žalovaný připomíná i zjištění sociálního šetření ze dne 5. 4. 2016, kdy bylo zaznamenáno, že žalobce má poruchu řeči, některé odpovědi nebyly adekvátní situaci, s rodiči komunikuje, ve škole mu asistent píše zadání, má svoji písemnou komunikaci. Z uvedeného vyvodil žalovaný, že se jedná o patrné zlepšení v oblasti komunikace. O zvládání komunikace v určitém rozsahu napovídá i studium střední školy.
12. V minulosti byla schopnost komunikace u žalobce hodnocena různě, je třeba mít na zřeteli, že u dětí mladších 18 let se hodnotí mimořádnost péče v závislosti na věku, nikoliv striktně zvládání jednotlivých aktivit v rámci konkrétní potřeby. Předchozí hodnocení tak nelze přejímat automaticky, dosáhl-li žalobce dospělosti. K námitce žalobce na obsah kontrolního psychologického vyšetření žalovaný uvedl, že tento obsah mu nebyl v době rozhodování znám, nemohl tak být posudkově hodnocen. Žalovaný

považuje své hodnocení za objektivní a přesvědčivé, navrhuje proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Ze správního spisu plyne, že MUDr. P. D., Ph.D., praktický lékař pro děti a dorost vypracoval své vyjádření k žádosti OSSZ v Hradci Králové, toto doručil dne 4. 3. 2019. V Lékařském nálezu pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení uvedl, mj., že žalobce je zcela závislý na pomoci dospělých, psychický stav a duševní schopnosti narušeny těžce, dále, že se jedná o velmi těžce handicapované dítě s poruchou autistického spektra – neměnný stav, lehká mentální retardace, porucha aktivity a pozornosti, nezbytný trvalý dohled dospělé osoby, pomoc při běžných činnostech. Nezbytný individuální vzdělávací režim s podporou asistenta. Prognóza nejistá, zdravotní stav stacionární. V diagnostickém souhrnu lékař uvedl dětský autismus, lehkou mentální retardaci, ADHD, poruchu mluvy, artikulace, poruchu koordinace pohybových funkcí, hraniční trofiku a častou nemocnost.
14. Dále je ve spise přítomen tiskopis Doporučení školského poradenského zařízení pro vzdělávání žáka se speciálními vzdělávacími potřebami ve škole, vypracovaný Speciálně pedagogickým centrem při národním ústavu pro autismus ze dne 5. 1. 2019. Uvedené vyšetření mj. popisuje problémy žalobce v sociální interakci, ve verbální i neverbální komunikaci, porozumění, představitosti, sebeobsluze, hrubé i jemné motorice, aktivitě a emocionalitě. Nadále je doporučována spolupráce s asistencí.
15. Dne 29. 7. 2019 bylo provedeno sociální šetření, kdy k projevu komunikace je zaznamenáno, že je schopen ústní domluvy, je dobré na něj mluvit v kratších a jednodušších větách pro snazší pochopení, zhoršená artikulace, zadržává v řeči. Špatná výslovnost některých písmen, čtení není plynulé. Pravopisné chyby v písemném projevu. Má sice svůj telefon, ale běžně volá jen rodičům, je schopen ovládat PC. Jednoduchým gestům a signálům rozumí. Ve škole má individuální vzdělávací plán, do školy jezdí jen na praktickou část a zkoušky, teorii se učí doma s pomocí rodičů. Kontakty s vrstevníky či dalšími lidmi nejsou moc časté, je spíše samotářský typ a kamarády nemá. Kvůli mentálnímu postižení je dle sdělení rodičů spíše terčem posměšků až šikany, veškeré osobní záležitosti vyřizuje otec.
16. Na základě uvedených podkladů vyhotovila posudková lékařka OSSZ Hradec Králové dne 12. 9. 2019 posouzení zdravotního stavu žalobce z pohledu nezvládání jednotlivých základních životních potřeb osoby již starší 18 let, uvedla, že posuzovaný nezvládá samostatně 6 základních životních potřeb, a to orientaci, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Jedná se tak u něho o středně těžkou závislost na pomoci jiné fyzické osoby, tedy o stupeň závislosti II. dle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb.
17. Ve správním spisu se dále nachází posouzení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí MPSV ČR v Hradci Králové, které proběhlo dne 16. 4. 2020 bez účasti posuzovaného. PK dospěla ke stejnému závěru jako lékařka OSSZ, diagnosticky uvedla, že se u posuzovaného jedná o pervazivní vývojovou poruchu – atypický autismus středně funkční, mentální retardaci lehkého stupně, poruchu pozornosti s hyperaktivitou, vývojovou poruchu řeči, poruchy pohybové koordinace, somatoastenii a somatickou stigmatizaci, stav po operativní úpravě Achillových šlach v r. 2012. Vzhledem k žalobním

námítkám krajský soud cituje zejména závěry o problémech základní životní potřeby komunikace, kdy PK hodnotila, že komunikaci ústní i písemnou žalobce zvládá, v řeči zadržává, ovládá PC i mobilní telefon. Uvedené podklady PK hodnotila tak, že od předchozího posouzení (1. 6. 2016) došlo u žalobce ke zlepšení komunikačních schopností, v této době byl zohledněn věk posuzovaného. Na základě poznatků lékařské vědy, dynamiky vývoje zdravotního stavu a posudkově rozhodných skutečností (např. věk, biopsychosociální vývoj, adaptace na zdravotní postižení apod.) lze předpokládat zlepšení funkčních schopností, proto byla doba posudku stanovena do 31. 3. 2022.

18. Krajský soud po přezkoumání věci hodnotil důkazy, obsažené ve spisu, jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla důvodná. Krajský soud postupoval v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení s tímto vyslovili souhlas.
19. **Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách**, upravuje podmínky poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z ust. § 7, kde je uvedeno, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby, uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83, nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb
20. Dle § 8 odst. 2 cit. zákona se osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
21. Z ust. § 9 odst. 4 plyne, že při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Odst. 5 tohoto předpisu upravuje uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě tak, že musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

22. **Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení pak stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb. v platném znění.** Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce. V § 1 je dále uvedeno, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby, při hodnocení zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury, tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Ustanovení § 2a cit. vyhlášky pak upravuje řečené v tom smyslu, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Příloha č. 1 předpisu upravuje vymezení schopností zvládat základní životní potřebu **komunikace** – kdy v písm. c) za schopnost zvládat tuto životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.
23. Po přezkoumání věci dospěl krajský soud k závěru, že žalobní námitka nedostatečného zjištění stavu věci je vcelku oprávněná. Soud nemohl v daném případě přehlédnout, že ošetřující lékař žalobce popsal vcelku neměnný stav, problémy verbální i neverbální komunikace jsou popsány i Speciálně pedagogickým centrem při národním ústavu pro autismus a tento obraz problémů uzavírá i závěr Zprávy kontrolního psychologického vyšetření cit. ústavu ze dne 15. 6. 2020, který popisuje těžce narušenou komunikaci, vč. vztahů s lidmi i těžce narušenou participaci ve společnosti. Intelektový vývoj spadá do pásma lehké mentální retardace, funkčnost a míra disability však odpovídá středně těžké mentální retardaci. Funkční postižení je tak těžké, nutný průvodce prakticky neustálá podpora a péče. Schopnost sebeobslužných dovedností odpovídá vývojové úrovni 4 - 5 let. Posledně citované kontrolní vyšetření sice nebylo posudkovým orgánům při jejich posuzování a hodnocení zdravotních obtíží žalobce známo, nicméně soud nemohl přehlédnout, že je v praktickém rozporu s vyjádřením PK, které odůvodnilo neuznání základní životní potřeby komunikace jako zlepšení těchto schopností žalobce, konkrétně však vůbec nespecifikovalo, v čem má spočívat, a nekoresponduje ani s předpokládaným zlepšením funkce do budoucna.
24. Ač PK těžila z výsledků sociálního šetření, které se k charakteristice základní životní potřeby vyjádřilo jen velmi obecně, soud nemohl přehlédnout, že PK žalobce osobně neviděla, naopak jeho ošetřující lékař i s ohledem na častou nemocnost žalobce vidí zřejmě pravidelně a jistě s odborným nadhledem hodnotí jeho schopnosti i psychologická vyšetření ústavu pro autismus, která jsou k dispozici ve správním spisu.

25. Krajský soud dospěl k závěru, že v daném případě je zapotřebí zásadněji doplnit před vydáním rozhodnutí odůvodnění existence či neexistence podmínek pro závěr o samostatném zvládnutí či nezvládnutí základní životní potřeby komunikace u žalobce, který se stal zletilým. Žalovaný sice uvedl, že nezletilí žadatelé jsou posuzováni odlišně, v případě žalobce však nijak odborněji ani podrobněji nespecifikoval, v čem došlo k zásadnější změně u žalobce oproti minulému období, to, že lze předpokládat určité zlepšení stavu nemůže být dokladem současného posuzování, v daném případě pak naopak soud zjistil, že stav je u žalobce dle odborných vyjádření neměnný a je těžký. Vzhledem k výše uvedeným a citovaným podkladům má soud za stávajícího stavu důvodné pochybnosti o tom, že žalobce je bez dalšího schopen dorozumění a porozumění mluvenou srozumitelnou řečí, neboť přirozeným prostředím zde s ohledem na nutnou pomoc a přítomnost pomáhajících osob jistě nemůže být pro případ žalobce míněno pouze prostředí osob nejbližších, které žalobce dobře znají, a proto jsou na výrazně nestandardní způsob komunikace s ním zvyklí, ale i s ohledem na dospělost žalobce půjde o jeho možnost komunikovat ve společnosti dalších osob.
26. Jak soud výše uvedl, posuzujícímu orgánu nebyl znám soudem uváděný dokument ze dne 15. 6. 2020, nicméně tento dokument není rozhodujícím pro učiněný závěr soudu, pouze dokládá, že stav je závažnější, než žalovaný uvážil, krajský soud zrušuje rozhodnutí žalovaného právě pro nedostatečné zjištění stavu věci, kdy ostatní indicie, přítomné ve správním spise, měly vést žalovaného k tomu, aby reálnou schopnost žalobce naplnit podmínky pro samostatné zvládnutí základní životní potřeby komunikace dále zjišťoval, v daném případě minimálně osobním zhlédnutím, a z toho vyvozeným dalším šetřením. Dosavadní odůvodnění zvládnutí základní životní potřeby komunikace u žalobce soud hodnotí jako vágní a tedy nedostatečné.
27. Z uvedených důvodů shora soud přistoupil po přezkoumání věci ke zrušení napadeného rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s.ř.s., věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (odst. 4 téhož). Právním názorem soudu je v dalším řízení žalovaný vázán (odst. 5).

V. Náklady řízení

28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce žádné náklady řízení nevyčísлил a žalovaný nebyl ve věci úspěšný.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 21. červenec 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně